

نسخه فارسی پیام تبریک پروفیسور Barry Reisberg ریاست مرکز تحقیقات سالمندی و دمانس دانشگاه نیویورک و سرپرست کارگروه پیشگیری در انجمن جهانی آلزهایمر Alzheimer Disease International (ADI)

نام من بری ریسبرگ است. من استاد بیماری های اعصاب و روان در دانشکده پزشکی دانشگاه نیویورک و سرپرست پروژه بیماری آلزهایمر و همچنین استاد دانشگاه مک گیل در مونترال کانادا هستم. همچنین خوشوقتم که ریاست برنامه بین المللی پیشگیری از بیماری آلزهایمر در انجمن جهانی آلزهایمر را به عهده دارم.

به پروفیسور نوروزیان برای راه اندازی پروژه کلینیک های حافظه در ایران تبریک می گویم. چند سال پیش افتخار داشتم که به مدت یک هفته در ایران باشم و خیلی لذت بخش بود. همچنین از همکاری با استاد نوروزیان از سال ۲۰۰۹ تا الان بسیار خشنودم. در سال ۲۰۰۹ ایشان برای مشاهده فعالیت های بالینی و پروژه های تحقیقاتی ما به مرکز بیماری آلزهایمر در دانشگاه نیویورک آمدند و پس از آن من و پروفیسور نوروزیان با یکدیگر همکاری داشته ایم. افتخار می کنم که استاد نوروزیان اخیرا به گروه کاری پروژه بین المللی پیشگیری از بیماری آلزهایمر در انجمن جهانی آلزهایمر ADI پیوسته اند.

در دهه های اخیر با افزایش امید به زندگی در جهان، افراد زندگی طولانی تر و پربارتری را تجربه می کنند. اکنون بیماری آلزهایمر از بیماری های مهم جهان کنونی شناخته شده است. در حال حاضر بیماری آلزهایمر مهمترین علت اختلالات حافظه در جهان است. بیماری آلزهایمر قابل مقایسه با تمام انواع سرطان ها، بیماری های قلبی و سکتة مغزی می باشد.

حدود ۱۰ تا ۱۵ درصد افراد ۶۵ ساله و بیشتر بیماری آلزهایمر دارند. البته قبل از بروز بیماری آلزهایمر مراحل از اختلال در کارکردهای شناختی وجود دارد. به عنوان مثال ۵۰ درصد افراد ۶۵ ساله و بیشتر اختلال شناختی "خفیف" دارند. اختلال شناختی خفیف وضعیتی است که فرد از لحاظ انجام فعالیت های مربوط به شغل و موقعیت خود مشکلی ندارد و فعال است. همچنین حدود یک سوم افراد ۶۵ ساله و بیشتر اختلال شناختی "بسیار خفیف" دارند که در آن فرد متوجه می شود که نسبت به گذشته خود در برخی از حیطه های شناختی افت داشته است.

ما می توانیم کارهای بیشتری نسبت به آنچه اکنون در حال انجام هستیم، برای بیماران مبتلا به بیماری آلزهایمر انجام دهیم. به عنوان مثال می توانیم ویژگی های سیر بیماری آلزهایمر را شناسایی کنیم.

در اواسط ۱۹۸۰، سیر بیماری آلزهایمر و خصوصیات آن را با اصطلاحات ساده با ابزاری به نام FAST (Functional Assessment Scale)؛ ابزار ارزیابی و مرحله بندی بیماری آلزهایمر؛ عملکرد بیمار را توضیح دادیم. با این ابزار می توانیم مراحل بیماری آلزهایمر را به سادگی ارزیابی کنیم.

به طور خلاصه با پیشرفت بیماری، بیماران از مرحله کاهش توانایی مدیریت مالی به سمت کاهش توانایی انتخاب لباس مناسب، افت توانایی پوشیدن صحیح لباس، کاهش توانایی حمام کردن به تنهایی، افت توانایی دستشویی رفتن به تنهایی و سپس بی اختیاری و به دنبال آن از دست دادن سایر قابلیت ها پیش می روند.

با تشخیص پیشرفت بیماری و تشخیص مرحله بیماری در سیر پیشرفت بیماری آلزهایمر، پزشکان می توانند ناتوانی بیش از حد انتظار را در بیماران مبتلا به بیماری آلزهایمر تشخیص دهند و به بیماران مبتلا به بیماری آلزهایمر و خانواده آنها کمک کنند.

تشخیص روند ناتوانی های ایجاد شده در سیر بیماری آلزهایمر بسیار در الگوی کار پروفیسور نوروزیان کمک کننده بوده است. به ویژه آنکه بنابر این مدل تیم متخصص و آموزش دیده ای در کلینیک های حافظه شرکت خواهند کرد که شامل متخصص مغز و اعصاب، متخصص اعصاب و روان و دیگر تخصص های مرتبط می باشد. این تیم می تواند افت بیشتر در ناتوانی را با در نظر گرفتن تحصیلات، تفاوت در زبان و فرهنگ شناسایی کند. همچنین علاوه بر ارزیابی ناتوانی ها باید به بیقراری بیماران مبتلا به بیماری آلزهایمر و همچنین سوء رفتار با برخی از آنها توجه نماییم.

در ۱۹۸۰ متوجه شدیم که خصوصیات پیشرونده بیماری آلزهایمر، به صورت برگشت قابلیت هایی است که در طول تکامل زندگی انسان از دوان کودکی کسب شده اند. بعدها آن را بازگشت به عقب (Retrogenesis) نامیدیم. نکته مثبت آن این است که افراد مبتلا به بیماری آلزهایمر که نمی توانند خودشان به تنهایی لباس بپوشند، حمام کنند و یا دستشویی بروند، هنوز می توانند یاد بگیرند. هم اکنون ما به همسران و سایر افراد خانواده بیماران مبتلا به بیماری آلزهایمر در مورد سیر این بیماری آموزش می دهیم. به آنها نشان می دهیم که چگونه به بیماران خود مهارت هایی را که از دست دادند، مطابق با مرحله بیماری و مرحله ای که از لحاظ تکاملی در آن قرار دارند، آموزش بدهند. اثربخشی این مداخله ده برابر بیشتر از درمان دارویی به تنهایی بوده است. در اصل، در بهبود افت عملکرد، اثربخشی این روش آموزشی هفت و نیم برابر درمان دارویی بیماری آلزهایمر، بدست آمده است. همچنین بی قراری بیماران کاهش یافت.

به این تکنیک "Low tech" گفته می شود که در پروژه پروفیسور نوروزیان قابل انجام است.

در آن سوی بیماری آلزهایمر ما به دنبال پیشگیری از بیماری آلزهایمر و "شناختن بهتر اختلال شناختی بسیار خفیف" هستیم که حدود ۲۲ سال قبل از بیماری آلزهایمر ایجاد می شود. ما خوشوقت هستیم که در این پروژه با پروفیسور نوروزیان در ایران زیر نظر ADI همکاری داریم.

از این رو الگوی پیشنهادی پروفیسور نوروزیان در جهت ایجاد کلینیک های حافظه با تیم تخصصی آموزش دیده در سطح کشور برای کارگروه پیشگیری از آلزهایمر در انجمن جهانی آلزهایمر یک برنامه ایده آل محسوب می گردد. به ویژه که ایشان بر استفاده از ابزارهایی متناسب با فرهنگ و خصوصیات جامعه تاکید بسیار دارد.

همچنین من باور دارم که این پروژه با ایجاد کلینیک های حافظه در سطح کشور برای تشخیص مراحل بسیار خفیف بیماری آلزهایمر در برنامه پیشگیری انجمن جهانی آلزهایمر دستاوردهای باارزشی را به ارمغان خواهد آورد و برای سایر کشورها و جوامع الگوی خوبی خواهد بود.

بار دیگر تکرار می کنم که از همکاری با پروفیسور نوروزیان در جهت رسیدن به اهداف مشترک در مراقبت بهتر از بیماران مبتلا به بیماری آلزهایمر و در پیشرفت در زمینه پیشگیری از ابتلا به این بیماری بسیار خرسند هستم.

مجدداً به پروفیسور نوروزیان برای افتتاح پروژه کلینیک های حافظه در ایران تبریک می گویم. متشکرم.